

såvel aflastningspladser som særlige aflastningshjem inden for åndssvageforsorgen. I § 112, stk. 2, nævnes udtrykkelig som en af institutionstyperne hjem for personer med lidelser, der gør periodevis indlæggelse til rekreation eller behandling påkrævet. Der er således på dette område adgang til en smidig udnyttelse af institutionskapaciteten.

For så vidt angår etablering af aflastningspladser på institutioner er det socialministerens linje, at der ikke i fremtiden bør oprettes flere egentlige aflastningshjem, men at behovet for aflastning bør tilgodeses ved etablering af aflastningspladser i eksisterende institutioner og på pensionater.

Der kan endvidere efter bilstandslovens § 48 i overensstemmelse med retningslinjerne i socialministeriets cirkulære af 3. november 1975 om kontanthjælp ydes hjælp til lejlighedsvis aflastning, der i første række bør ydes i form af lejlighedsvis hjemmehjælp, en bistand der ikke i disse tilfælde kan kræves betaling for. Til aflastning ved pasningen af stærkt handicappede kan der, ligeledes i overensstemmelse med retningslinjerne i dette cirkulære, i ganske særlige tilfælde tilbydes et tilskud, såfremt andre former for aflastning ikke må anses for tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Om behovet for en særlig formålsbestemmelse

På baggrund af forskellige henvendelser, udvalget har modtaget fra bl. a. handicaporganisationer om ønskeligheden af en formålsbestemmelse for bistanden til de hidtidige særforsorgsklienter, har udvalget drøftet behovet for en sådan formålsbestemmelse, der beskriver målsætningen, når det drejer sig om personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, svarende til den gældende affattelse af bilstandslovens § 117.

Socialministeren har over for udvalget henvist til, at statens forpligtelser efter bestemmelsen i udlægningslovforslagets § 1 generelt overføres til amtskommunerne og kommunerne. I øvrigt er bilstandslovens § 117 ikke en egentlig formålsbestemmelse, men derimod en opgavefordelingsbestemmelse, der afgrænser statens opgaver i forhold til kommunernes og amtskommunernes opgaver efter bilstandsloven. Med ophævelsen af den gældende § 117 omfattes personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap automa-

tisk af den generelle bestemmelse i bilstandslovens § 1 om det offentliges forpligtelser over for den enkelte med hensyn til at yde bistand i form af rådgivning, økonomisk eller praktisk hjælp, støtte til udvikling eller genoprettelse af erhvervsevnen eller pleje, særlig behandling eller opdragelsesmæssig støtte.

Om bistand til respiratoriske plejepatienter

Udvalget har på baggrund af henvendelser fra polioforeningen og muskelsvindfonden overvejet, om bistanden til de respirationslammede plejepatienter sikres tilstrækkeligt efter særforsorgens udlægning, når den landsdækkende institution lægges ud og bistanden til merudgifterne ved forsørgelsen i hjemmet ikke længere formelt skal besluttes efter indstilling fra institutionen.

Udvalget har bedt om socialministerens vurdering heraf, og socialministeren har i denne forbindelse oplyst over for udvalget, at de respirationslammede, hvis lammelse ikke skyldes polio, ikke er særforsorgsklienter efter de gældende regler, og at etablering af særforsorgsstatus for disse klienter vil indebære en inddragelse af en lovteknisk svært afgrænselig gruppe under et begreb, der i øvrigt ophæves.

Socialministeren har samtidig henvist til socialstyrelsens undersøgelse af denne klientgruppes forhold, der peger på behovet for et tættere samarbejde med sygehussektoren og for en bedre information om disse klientgruppers behov – forhold som ikke løses, fordi klaringen af disse spørgsmål gøres til en statsopgave. Socialministeren har endvidere understreget, at formålet med ændringsforslaget til bilstandslovens § 48, stk. 2, bl. a. er at udvide personkredsen til også at omfatte denne gruppe respirationslammede, således at det, hvilket er en betydelig forbedring i forhold til de gældende regler, sikres, at bistand kan ydes efter samme retningslinjer som bistanden til de respirationslammede poliopatienter.

Socialministeren har herved peget på, at det cirkulæremæssigt vil blive sikret, at den fornødne sagkyndige bistand inddrages under sagsforberedelsen, såvel når det drejer sig om poliopatienterne som de øvrige respirationslammede.